Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36570
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

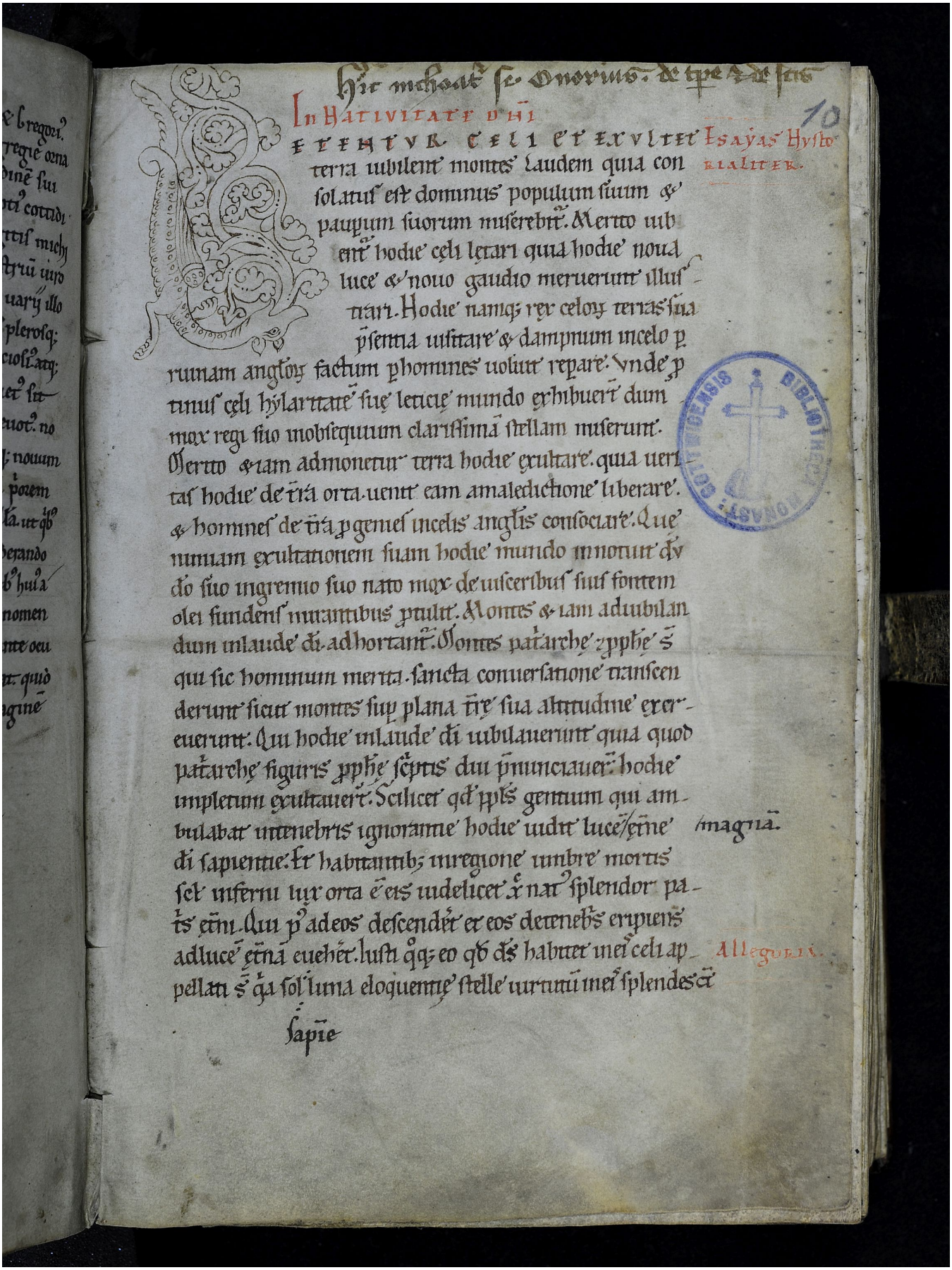

Hic incipit se. Honorius. de tpe & festis

10

In Nativitate dni

Letetur celi et exultet terra iubilent montes laudem quia consolatus est dominus populum suum & pauperum suorum miserebitur. Merito iubilent hodie celi letari quia hodie noua luce & nouo gaudio meruerunt illustrari. Hodie namq; rex celoy terras sua psentia visitare & dampnum incelo p ruinam angloy factum phominis voluit repare. Vnde p tinus celi hylaritate sue leticie mundo exhibuerit dum mox regi suo inobsequium clarissima stellam miserunt. Merito & iam admonetur terra hodie exultare. quia veritas hodie de tra orta. venit eam amaledictione liberare. & homines de tra p gemes incelis anglis consociare. Que numiam exultationem suam hodie mundo innotuit dno suo ingremio suo nato mox de visceribus suis fontem olei fundens mirantibus ptulit. Montes & iam adiubilandum in laude di adhortant. Montes patarche yphe s qui sic hominum merita sancta conuersatione transcenderunt sicut montes sup plana tre sua altitudine exceuerunt. Qui hodie in laude di iubilauerunt quia quod patarche figuris yphe septis diu pnunciauerit hodie impletum exultauerit. Scilicet qd ppls gentium qui ambulabat in tenebris ignorantie hodie vidit lucem/etne di sapientie. Et habitantib; in regione umbre mortis sed inferni lux orta e eis in delicet x nat splendor patris etni. Qui p ad eos descendet et eos de tenebris erpiens ad lucem etnam euehet. Iusti qq; eo qd ds habitet in ei celi appellati s qa sol luna eloquentie stelle in turnui in ei splendescit

magnam.

Allegoria.

Sapie

Esayas Hystorialiter.